

APROPÓNAK JÓ LESZ

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 34. szám, 2017. augusztus 25.

A kormány egy augusztus huszadikát érintő körlevélben egyértelműen pártpolitikai direktívákat fogalmazott meg a nagykövetek számára. (Arra utasította őket, hogy az ünnepen beszéljenek a nyugati országok önfeladásáról, a hazánkat fenyegető idegen megszállás veszélyeiről, valamint arról, hogy úgymond „Soros emberei le akarják rombolni Szent István Magyarországot”.)

A levélben nemcsak elkerülték annak megnevezését, hogy ez *központi utasítás*, de az abban lévő direktívákat át is keresztelték, *üzenetek* névre („*Augusztus 20. kommunikációs üzenetek*”). Mintha a szöveg egyenesen a római pápa szájából érkezne, hiszen az szokta üzenetek formájában közzé tenni a mondandóját, alkalmasint *urbi et orbi*. Tessék a levélben foglaltakat is fennkölt, transzcendens támogatottságú szövegnek tekinteni. Ha így megy tovább, a kormány október 23-án és március 15-én apostoli buzdításokkal, esetleg egész enciklikával fog előállni, a *motu proprio*kat (saját indíttatású beszédek) pedig mondjuk egy Orbán evangéliuma című kiadvánnyal fogja képviseltetni. Hiszen egyébként is minden erejével azon van, hogy szakrális hatalomként mutassa be önmagát.

Mindazonáltal ebben az akciójukban mégis csak az volt a legfeltűnőbb, ahogyan minden erejükkel el akarták titkolni: diktatórikusak a módszereik, amelyeket a gyakorlatban a céljaik érvényesítéséhez alkalmaznak. Vagyis minden erejükkel igyekeztek elleplezni, hogy valóban és eltökélten antidemokratikus politikusok, voluntaristák.

Gondolnánk, azért volt olyan fontos számukra a látszat megőrzése, mert hiszen a lelkük mélyén maguk is szégyellik az eljárásaikat, és ezért nyúlnak inkább a kirakatpolitikához. Csakhogy, mint láttuk, a szégyellni való cselekvés eltitkolásához egy újabb, jellemzően bolsevik módszert vettek elő: kulcsszavaik átírását egyetlen hazug megjelölésre. Ráadásul a hazug megjelölés szándékoltan olyan, hogy a saját státusukról is hamis információkat terjeszt. Akkor tehát a direktívagyártást szégyellik, az eltitkolására kitalált hazugságokat meg nem? Ennyi önellentmondás egy politikusnak is sok lenne, ezért itt biztosan nincs szó szégyenkezéstről. Talán még a fogalom is idegen tőlük, ezért inkább ne gondoljunk arra, hogy emiatt lett volna fontos a számukra a demokratikus látszat. Mi több: arra sem érdemes gondolnunk, hogy számukra létezhet egyáltalán fontos dolog, a hatalmuk önmagáért való megőrzésén és minden oldalú bebetonozásán kívül. Általában véve megállapíthatjuk, hogy semmiről sem érdemes gondolkodnunk velük kapcsolatban; az egyetlen, aminek értelme van, az az, ha az *ő apropójukból* kezdünk el gondolkodni az ország későbbi sorsán. *Apropónyújtásban* azonban kétségtelenül jók, hiszen kevés olyan kormány volt még eddig, amely ennyire aprólékosan és minden részletre kiterjedően bemutatta, hogy egészen pontosan mit nem szabad tenni egy ország élén. Amiért is utólag akár még hálások is leszünk majd nekik, mihelyt nyom nélkül eltűnnek a politikai színről.